

[Tove Jørgensen.]

mærkninger, fordi de problemstillinger, hr. Glistrup rejser, også berører nogle af de andre forslag, vi har behandlet her i dag, f. eks. spørgsmålet om fuld folkepension til alle. Det blev nævnt, at der her virker en tyngdelov, og at der er nogle økonomiske hensyn at tage, så man ikke kan nedsætte folkepensionsalderen. Ja men det er da inkonsekvent, for hvis man beslutter sig til, at der skal være en indtægtsbestemt folkepension, og at det er de mennesker, der har behov for det, der skal have den, er det da klart, at man vil kunne gå længere ned for den gruppe, det drejer sig om, end man kan, hvis man øger skattebyrden med fuld folkepension til alle. Den samme inkonsekvens kommer jo til udtryk, når Glistruppartiet gang på gang siger, at vi skal have nedsat skatteprocenterne, men samtidig vil belaste samfundet med byrden af fuld folkepension til millionærer. Det rimer bare ikke, det er inkonsekvent.

Albertsen (S):

Jeg må erkende, at jeg havde gjort mig forventninger om, at hr. Glistrup havde læst det lovforslag, han selv er ordfører for og medforlagsstiller til, men det kan han åbenbart ikke have gjort, for i § 2 står der udtrykkelig, at »ret til at modtage folkepension som angivet i § 1 har alle personer, der senest den 1. i udbetalingsmåneden er fyldt 67 år og har været optaget i dansk folkeregister som bosat her i landet . . .« Det har som given konsekvens, at enhver borger, undtagen anden pensionsmæssig placering – dette forbehold er der overhovedet ikke taget hensyn til – kan få fuld folkepension efter forslaget og bestemmelserne med hensyn til beløbsstørrelsen. Så hjælper det ikke meget, at hr. Glistrup henviser til nogle bemærkninger til lovforslaget, for de har jo ikke nogen lovrelevans. Det, det drejer sig om, er de lovparagraffer, som, hvis de blev vedtaget, ville have den konsekvens.

Derudover henviser hr. Glistrup til ændringsforslag til finanslovforslaget. Hr. Glistrups hukommelse er åbenbart meget kort, for ellers ville han da vide, at alle de ændringsforslag, han stillede til finansloven, blev forkastet. Derfor har de ikke nogen som helst loveffekt for nærværende, ergo er det ulogisk og urimeligt, hvis et forslag som dette blev gjort til lov og fik de sikkert ikke tilsigtede virkninger, men var et resultat af en overfladisk behandling og et overfladisk forslag.

Glistrup (FP):

Hr. Albertsen har aldeles ret i, at den, der har været tjenestemand, vil falde ind under dette forslags § 2 og derfor have ret til at få folkepension. Men han får ikke ret til at få nogen særlig tjenestemandspension ved siden af det, og det vil hr. Albertsen kunne læse sig til, hvis vi endelig skal ned i det formalistiske, under pkt. 5) i bemærkningerne om, at ophævelsesbestemmelserne, derunder altså regler for tjenestemandsløvgivning, foreslås enten indsat i form af et ændringsforslag eller senere i form af en særlig ophævelseslov. Det er dér, hr. Albertsen vil kunne læse svaret på det rent formelle problem, han rejser.

Fru Tove Jørgensen anså det for logisk, at hvis man bare sparede nogle af de penge, som man nu vil give til rige 68-årige eller 72-årige, eller hvem der er tale om, kunne man jo bruge de penge til at nedsætte pensionsalderen til måske 66 år eller 65 år, eller hvad det nu skulle være, for så kunne de med de jævne indkomster i den gruppe gå over på pension noget tidligere. Ja men det skyldes, at fru Tove Jørgensen anskuer problemet alene ud fra et rent husholdningskasseprincip fra statskassens side. Det, det gælder om i det danske samfund i øjeblikket, er, at vi alle sammen må øve en arbejdsindsats for simpelt hen at skabe den fornødne produktion til at få afbetalt vores valutagæld og få sat gang igen i hele arbejdslivet, sådan at arbejde, der skaber arbejde, kan få sat alle mennesker i virksomhed og vi kan blive fri for de 150.000 arbejdsløse. Derfor er de, der endnu er i de arbejdsføre aldre, nødt til at være beskæftiget og kan ikke være pensionister. Derimod mener vi, der skal være samme ret for både dem, der er velstående, og dem, der ikke er velstående, til, at de fra og med en bestemt alder – hvor vi altså accepterer det gældende samfunds 67 års alder – kan få lejlighed til at slappe af og få nogle gode år i deres alderdom. Dér er det, vi synes, at man ikke skal gøre forskel på menneskene, men sørge for, at de får ensartede muligheder i så henseende. Men frem til 67 års alderen er vi, med det kludreri som selvfølgelig heller ikke fru Tove Jørgensen har noget ansvar for at samfundet har udviklet sig til, nødt til nu at have de pågældende mennesker i arbejde. Jeg siger ikke dette med glæde, jeg ser det som en erkendelse af en økonomisk nødvendighed. Derfor kan vi ikke nedsætte pensionsalderen,